Doğan Kardeş

SAYI 25 16 HAZİRAN 1975 150 KURUŞ

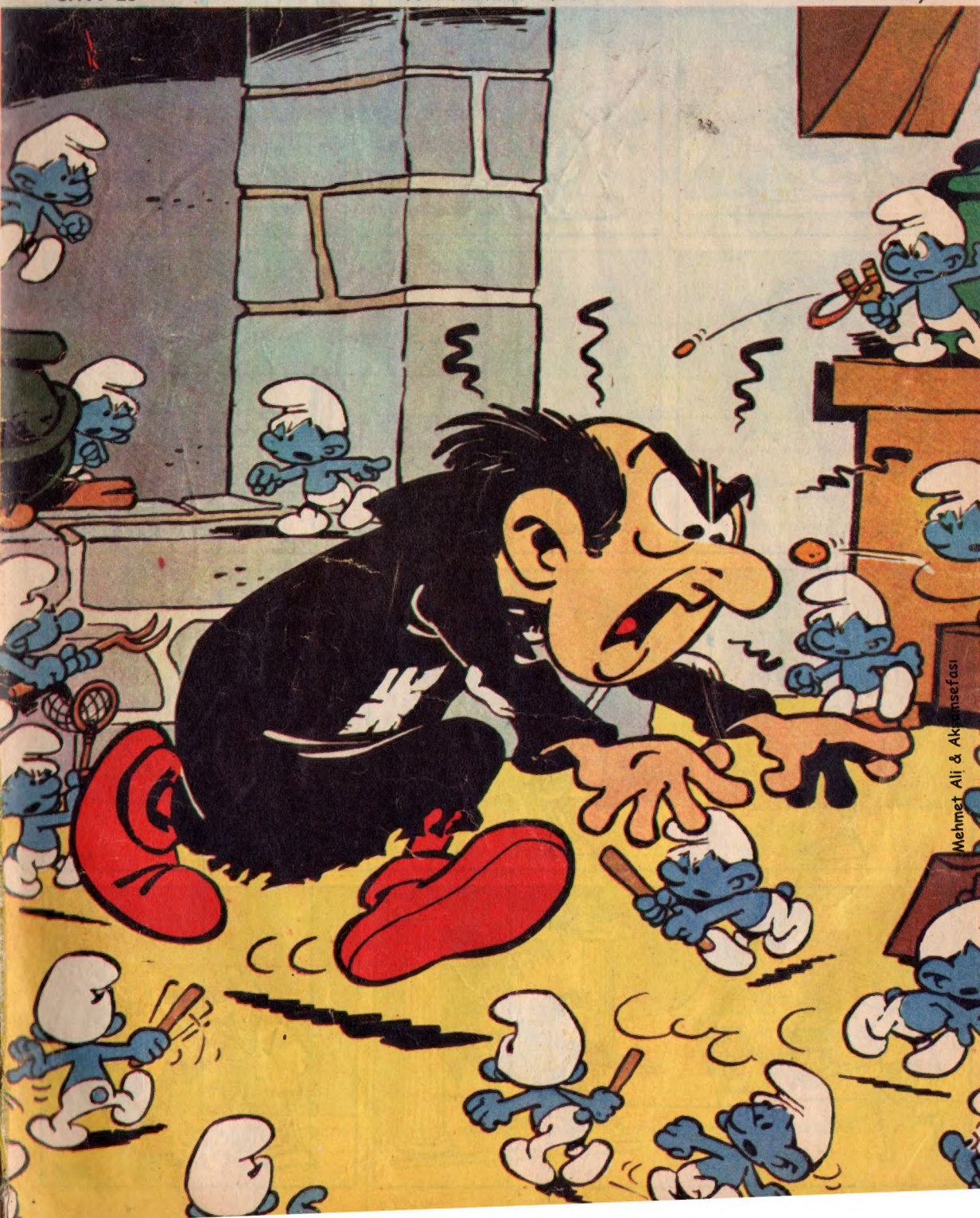

TURİST AMCA

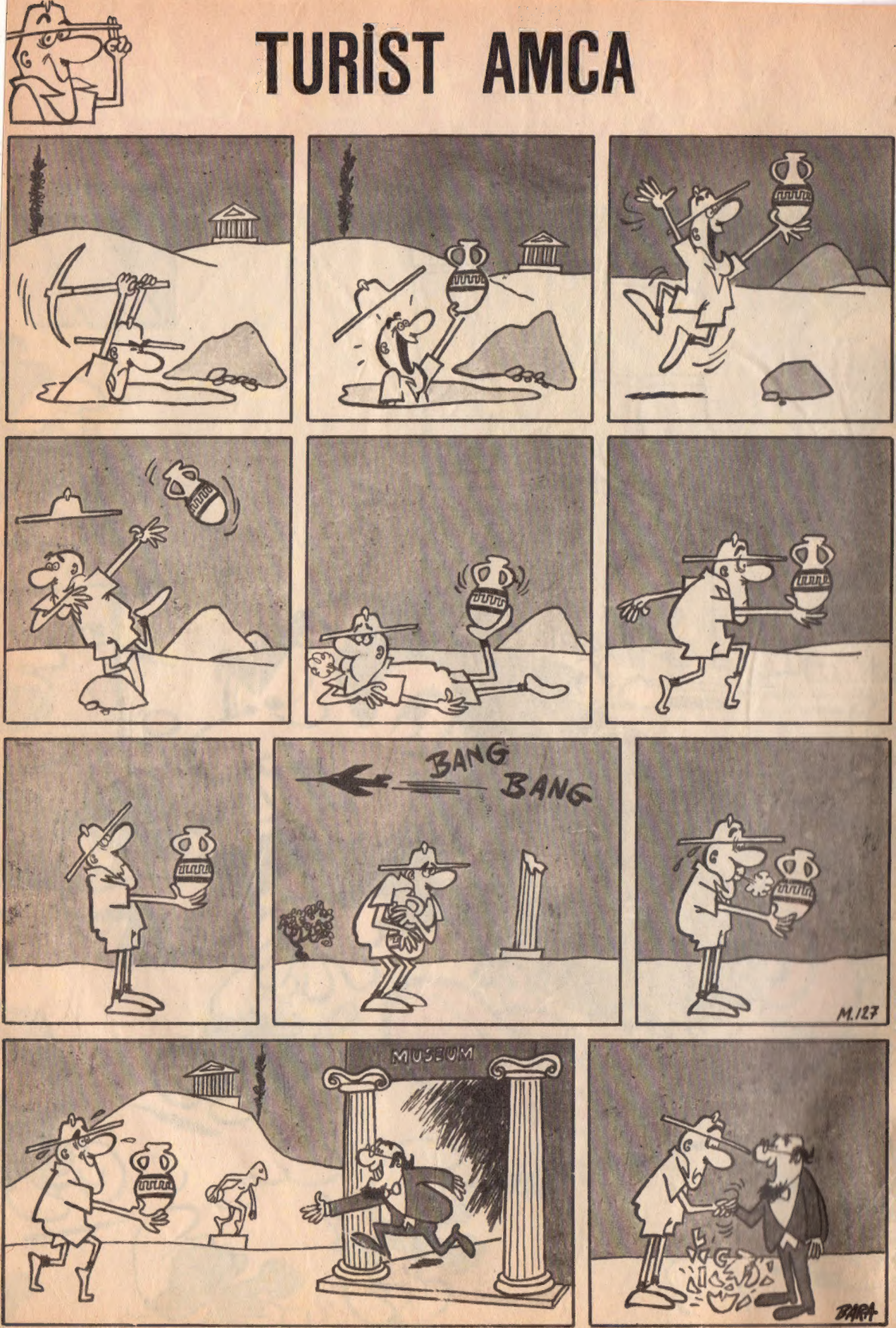

TATİL YARIŞMASI NETİCELENDİ

ANNELER günü dolayısıyla düzenlediğimiz «Doğan Kardeş Yılın Annesini Seçiyor» adlı yarışmamız sonuçlandı. Postacının her yeni mektubu getirişinde, hele güzel yazılarla karşılaşınca bir başka heyecan, mutluluk duyduk. Kardeşlerimizin gönderdiği yazılar teker teker okunup değerlendirildi. Ve 1) Atillâ Kulaksız (Antalya), 2) Kenan Olçay (İzmir), 3) Füsun Alpay (Ankara).

Yarışma Dışı Onur Köşesi: Mete Ağaoğlu (Balıkesir) kardeşler dereceye girmeye hak kazandılar.

ÖNEMLİ BİR NOKTA: Evet çocuklar... Bir yarışmaya katılmak, hele onun sonucunda bir ödül kazanmak elbette ki güzel bir şey. Ama bazı kardeşlerimiz kendilerine ait olmayan yazıları kopye ederek bize yollamışlar. Bu yazıları okuyunca çok üzüldük... Oysa biz sizin dünyanızdan, çocuk kalbinden bir şeyler bekliyoruz. Büyüklerinizi işe karıştırmayın. İnanıyoruz ki bu kardeşlerimiz, isteyerek böyle bir hata yapmamışlardır. İnşallah bundan sonra böyle kötü şeylerle karşılaşmayız...

Dereceye giremeyen kardeşlere gelince üzülmesinler, darılmasınlar... Onların içinde de beğendiklerimiz oldu elbette. Ama el elden üstündür. Daha iyi çalışsınlar. Koskocaman bir tatil yarışması sizleri bekliyor.

Kazanan kardeşlere candan tebrikler, hepinize yeni yarışmalarda başarılar

Hoşça kalın.

A. SIDIKA DURMUŞ

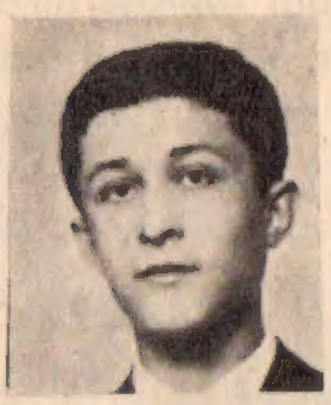

Bahar yarışmasında Onur Ödülü kazanan Mete Ağaoğlu.

Yarışmamızda birincilik ödülünü alan kardeşimizin yazısından bir paragraf.

ATİLLA KULAKSIZ

BÖYLE ANNE SEVİLMEZ Mİ?

«..... Mamamı, daha sonra yemeğimi kendim yemeğe alışmıştım. Annem kaşığı ağzıma sokup beni beslemeye uğraşmadı. Böyle bir davranışla bana, kendi işimi kendim görme alışkanlığını verdi. Beni çok iyi yetiştirdi. Evde, okulda ve çevremde sevilişim bundandır. Daha okula gitmediğim yıllarda bile her şeyi öğrenmek isterdim ben... Annem tükenmez bir sabırla her sorumu cevaplandırır, beni uyarırdı. İlk öğretmenim annemdir... Küçükken her gördüğüm şeyi almak isterdim. Annem, onları bana vermekle şımaracağımı bilir, vermezdi. Ağlardım. Ağlamamın zayıflık olduğunu, hiç bir faydası olmadığını yine en tatlı dille bana anlatan annemdi... Böyle anne sevilmez mi?»

Yarışma birincimiz Atillâ Kulaksız.

VAHŞİ LEOPAR

Güçlü vücudu ve kuvvetli dişleri sayesinde leopar, bir yaban sığırıyla bile boy ölçüşebilir. Tabiî bu karşılaşmadan leoparın kazançlı çıkacağı da muhakkak!

AFRİKA'nın yerlileri, bir leopardansa arslan veya kaplanla karşı karşıya kalmayı tercih edeceklerini söylerler. Gerçekten de leopar, diğer bütün cinslerinden çok daha vahşî ve acımasızdır. Merhametsiz ve hain bir hayvan olan leopar, ağaca tırmanmada, karşıdan karşıya atlamada da arslan ve kaplanı geride bırakır. Leopar, havada 3 metreden de öteye atlayabilir. Geceleri daha faaldir. Avının izini takip eder ve pusuya yatar. Elverişli bir an kollar. Zamanı gelince, avının üzerine şimşek gibi atlamakta bir an olsun duraksama göstermez.

Leopar, genellikle geyik, koyun, kuzu, büyük baş hayvanlar, maymun ve diğer küçük orman hayvanlarıyla beslenir. Avlanma metodları ise oldukça değişik ve süratlidir. Örneğin, geyik avlamak için önce yerde yuvarlanarak avına yaklaşır. Yerde yuvarlanan şeye merakla bakan geyiğin üzerine birden doğrulup atlar. Acımadan öldürür ve karnını doyurur. Daha küçük avları ise, yakaladıktan sonra boyunlarını parçalayarak öldürür.

KARA PANTER

Afrika'nın Sahara çölünden başka bütün bölgelerinde leopara rastlamak mümkündür. Avrupa'da ve Asya'da (özellikle Hindistan ve Seylan'da) da yaşar. Bir leoparın ömrü 20 yıldır. Bir defada ikiden beşe ka-

Kuş sürüsünün içine dalan leopar, bu çeşit küçük hayvanların boyunlarını koparmak suretiyle avını birkaç saniye içinde öldürür. Gerçekten merhametsiz ve hain bir hayvandır leopar...

dar yavru doğurabilir. Boyu ise, kuyruğu dahil, 2 ilâ 3 metre arasında değişir.

Etoburların kediler familyasından olan bir türdür. Bu cins kedilerin en yırtıcısıdır. Amerika'da yaşayan cinsi jaguardır.

Leoparın kürkü tipiktir. Soluk sarı üzerine irili ufaklı siyah beneklerle kaplı olan bu kürk, çok değerlidir. Fakat, bütün leopar cinslerinin kürkü aynı değildir. Sibirya'da yaşayan leoparların kürkü, soğuktan korunmak için daha yumuşak, uzun, kalın ve sıktır.

Sıcak bölgelerde ise kürk, daha kısa ve seyrek tüylüdür. Soğuk bölgelerde yaşayan leoparların kürkü, çok daha değerlidir. Bu kürkün rengi, parlak griye dönüktür.

Sırf kürkünün değerli olması yüzünden, leopar, kürk avcılarının gözlerini kamaştırır. Leopar kürkünden, çok pahalı kürk mantolar ve aksesuar yapılır.

Kara panter denilen bir cins leopar vardır ki Doğu Hint Adaları'nda ve Habeşistan'da yaşar ve rengi kuzgunî siyahtır. Leopar, büyük sahranın dışında her yerde yaşar.

TEHLİKELİ YOLCULUK

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Dina öksüz çocuklarla birlikte çalışmak maksadıyla şehre iner. Çocukların bir kısmına bir ipek fabrikasında iş bulur, fakat çocukların içinden biri patronun dikkatini çeker ve onu satın alma yollarını araştırır, bulur.

ARTIK ÜZÜLMEYİN ÇOCUKLAR! CHİNGİ O KÖTÜ ADAMDAN KURTARACAĞIM YARDIMINIZLA..

HEPİMİZ HAZIRIZ DİNA!

NE YAPACAĞIZ?

BEN DİKERİM..

BEN RESİM YAPARIM..

BEN GÜÇLÜYÜM. YÜK TAŞIYABİLİRİM..

HEPİNİZE İŞ DÜŞECEK! ŞİMDİLİK BU BİR SIR!

ŞİMDİ MR FU İLE GÖRÜŞELİM.

DİKKAT ET DİNA.. ÇOK KÖTÜ BİR ADAM O..

MR.FU CHİNGİ ELDE ETME SEVİNÇİ İÇİNDEYDİ...

PEARL'IN VE HO'NUN ÇALIŞMA ÜCRETİ OLARAK SİZDEN BİR TOP KIRMIZI İPEK İŞTİYORUM.

SEN GEL BURAYA...

BUNU ALABİLİRSİN.. BİRAZ DEFOSU VAR NE YAPACAKSIN?

OH! YOK BİR ŞEY ÖNEMSİZ BİR ŞEY!

MR.FU DİNADAN ŞÜPHELENMİŞTİ

GEL BURAYA..

DİNA ÇOK KEYİFLİYDİ.. ONU TAKİP ETTİRİP NE YAPMAK İSTEDİĞİNİ ANLAMAM GEREK...

DİNA DIŞARI ÇIKARKEN CHİNG'İ GÖRÜR CHİNG AKŞAMLARI KİLİTLİ BİR ODADA TUTULUYORDU..

PSST.. CHİNG.. SENİ KURTARACAĞİM.. SAKIN ÜZÜLME..

NASIL YAPACAKSIN BUNU..

KASABADA PAZAR KURULUYORDU VE İLK KUKLAYI OYNATACAKLARDI..

KAHVALTINIZI EDİN ÇOCUKLAR ÇALIŞACAĞIZ BUGÜN..

SİZ İKİNİZ PAZARDA DOLAŞIP BURADA GÖSTERİ OLDUĞUNU YAYİN.. SEN BURADA KAL.. CİNCE KONUŞ HO'DA PARA TOPLAR.

KASABA YAVAŞ YAVAŞ HAREKETLENİYORDU.

BURASI İYİ BİZİM İÇİN ÇOCUKLAR

O GÜNE KUKLA GÖRMEMİŞ ÇİNLİLER İLGİYLE TOPLANMAYA BAŞLADILAR.

GARİP SEV DOĞRUSU...

NASIL ACABA?

SABREDİN.. ŞİMDİ GÖRECEKSİNİZ AZ KALDI BEYLER!

DİNA CHİNG'İN HAYATININ ELİNDE OLDUĞUNU BİLİYORDU.

BAŞARMALIYIZ.. BAŞKA TÜRLÜ CHİNG KURTULAMAZ..

GÖSTERİ BAŞLADI.. ÇİNLİLER ÇOK SEVMİŞLERDİ....

AL SANA

HAH.!

ÇOK GÜZEL

AYY!

GÜNÜN SONUNDA...

TOPLADIĞIMIZ PARA..

BİR KIŞMINI YEMEĞE AYIRIRIZ.. DİĞERLERİNLEDE CHİNG'İ KURTARIRIZ.

SANŞ YÜZLERİNE GÜLMEYE BAŞLAMIŞTI.

ÇOK İYİ BİR HABER TEŞEKKÜR ET ONA SAĞOLASIN.

BU ADAM BİZİM SAYEMİZDE ÇOK SATIŞ YAPMIŞ HAFTAYA GELİRSEK PARASIZ YEMEK VERECEKMİŞ!

FAKAT MR FU OLAYLARI İZLİYORDU..

BİR GÜNDE 50 ALTIN BİRİKTİRMİŞLER EFENDİM..

HER KEZ ÇOK BEĞENMİŞ HAFTAYA YİNE GELECEKLERMİŞ..

MANİ OLMALIYIM ONLARA CHİNG'İ GERİ ALIRLAR YOKSA....

5
YAMAN GAZETECİ
HAVA LİMANINA SON SÜRATLE GELEN YAMANLAR İLGİNÇ BİR DURUMLA KARŞILAŞIRLAR....
FAKAT. BU DA NE KERİM UÇAĞI KAÇIRMIŞ OLABİLİR Mİ?
!
-DİKKAT-DİKKAT-
BEYRUT-İSTANBUL-ROMA-PARİS AF.611-NOLU BOİNG-727 UÇAĞIMIZ KALKMAK ÜZEREDİR! SAYIN KERİM OKLAR-SAYIN KERİM OKLAR-LÜTFEN YERİNİZİ ALINIZ!..
İŞTE KORKTUĞUMUZA UĞRADIK HALACIM....
EVET, KERİM OKLAR! 48.NOLU YOLCUMUZ OLARAK GÖRÜNÜYOR VE BİLETİ İPTAL EDİLMEMİŞ YERİ-TELEFONLA AYRILMIŞ...
YERİNİ ACENTA ARACILIĞI İLE DEĞİŞTİRDİYSE....
OLAMAZ-ACENTA DURUMU HEMEN BİLDİRİR YA DA YERİ SATARDI...
ALO! EFENDİM KERİM BEYLE GÖRÜŞMEK İSTİYORDUM!...
TSSSHIIIIIIIIIIIIII
İŞTE UÇAK GİTTİ! TELEFONDAKİ SES VE İFADE AYNI KERİM UÇAĞA BİNMEK ÜZERE YOLA ÇIKMIŞ....
TSSSHIIIIIII
SENCE YANAN ISIKLA BU İŞİN BİR İLİŞKİSİ VAR DEĞİL Mİ?
SANIYORUM!
NELERİN OLDUĞUNU EVİNDEN ÖĞRENİRİZ BELKİ....
9

KAPADOKYA MACERASI

SAHTE STRUMP

Peyo

ERTESİ GÜN

NE OLU- YOR BU TOPLAN TI NE?

ŞEY..

MANTARDEDEYE SORALIM..

İŞTE GE- LİYOR..

MANTARDEDE- YE KÖPRÜ İÇİN BİLDİKLERİMİ SÖYLEYİM..

AHH..

MANTAR DEDE..

?

ÇABUK TOPLANIN...

SİZE ÜZÜCÜ BİR ŞEY SÖYLEYECEĞİM... KÖPRÜ- YE SABOTAJ YAPIL- MIŞ...

BU, ARAMIZDA BİR CASUS VAR, DE MEKTİR...

ÖÖÖÖH!

KİM OLABİLİR?

HEPİMİZ BİRBİ- RİMİZİ TANIYORUZ, HEPİMİZ KARDE- ŞİZ...

NE YA- ZIK Kİ ÖYLE...

AMA GERÇEKLERİ SAKLAYAMAYIZ...

OH..OH... BUNLAR SANDIĞIMDAN DA- HA AKILLI..

SİHİRBAZ ORA- DAN HIZLA UZAKLAŞTI...

PLAN YAP- MALIYIM...

ÖLÜME KANAT AÇANLAR

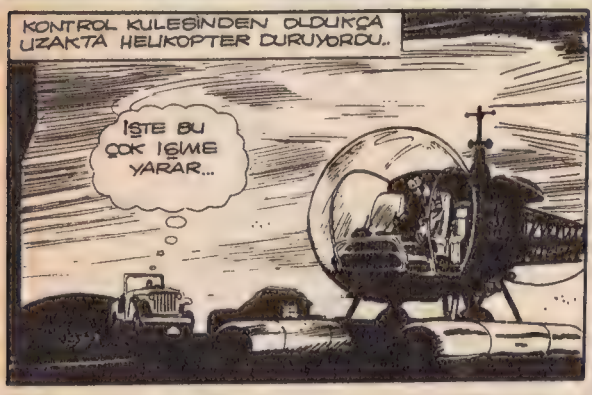

TONYO, İTALYA'YA YAKLAŞIRLARKEN YAKIT ALMALARI GEREKTİĞİNİ SÖYLEDİ. CON UÇAKTAN ANLADIĞI İÇİN ONUN HAKLI OLDUĞUNU BİLİYORDU.. BİRAZ SONRA YAKIT ALMAK İÇİN KÜÇÜK BİR ALANA İNİŞE GEÇTİLER...

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Dünyanın en iyi pilotlarından biri olan Con korkusuzluğu ve ölümü umursamazlığı ile ün yapmıştır. Şimdi Con İtalya'ya kaçan bir grup haydudun peşine düşmüştür.

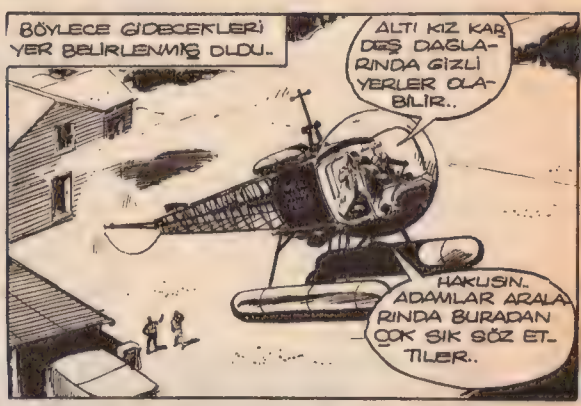

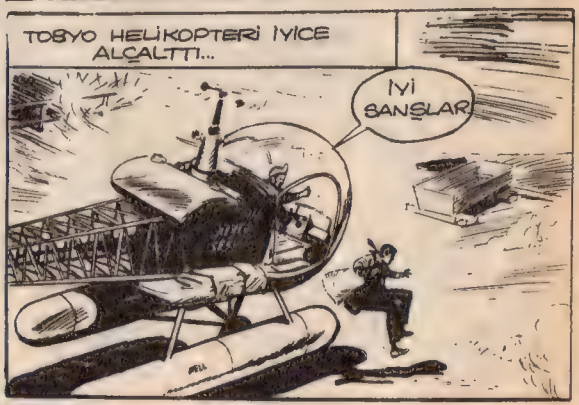

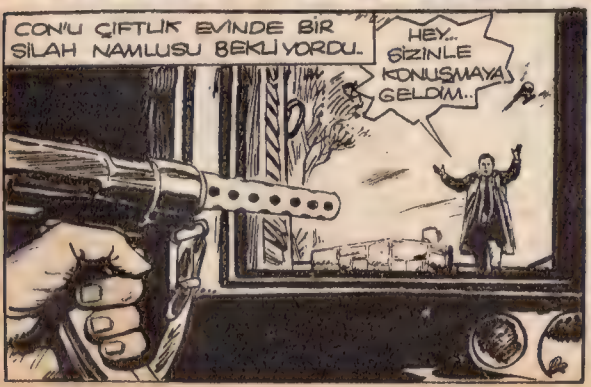

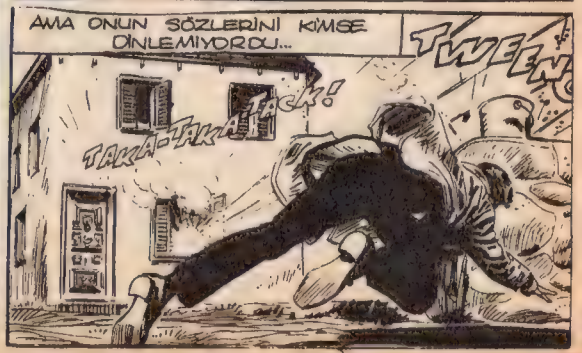

Zafer Bizi

BÜYÜK TÜRK KAHRAMANLARI

HÜDAVENDİGÂR sanıyla anılan I. Sultan Murad Han zamanında Türkler Trakya'yı fethetmişler ve Edirne ile Filibe'yi alarak bu fetihlerini perçinlemişlerdi. Sırplar ve Bulgarlar Türkler'in yeni fetihlere girişeceklerini seziyor, onların bu son iki merkezden geri sürülmedikçe tehlikenin devam edeceğine inanıyorlardı. Ancak, kendi güçleri buna yeterli değildi. Bunun için meselenin bütün Hıristiyan dünyasını ilgilendirir nitelikte bulunduğunu ileri sürerek Papa'ya başvurdular ve yardım istediler.

Filibe'yi Türkler'e teslim ederek Sırbistan'a sığınmış olan Rum kumandan, 1363 yılında Sırp Kral Uraş ile görüştü. Ona, Türkler'in aslında Trakya'da pek büyük bir kuvvet bulundurmadıklarını ve bir kere yenilirlerse Rumeli'den tamamen atılmalarının gayet kolay olacağını anlattı. Ancak, böyle yapılmaz da Trakya'da gittikçe kuvvetlenmelerine göz yumulursa, bir süre sonra bütün Balkanlar'ı ele geçirebilirlerdi. Tabiî bu arada belki evvelâ Bulgaristan, lâkin ondan sonra mutlaka Sırbistan birer Osmanlı eyâleti haline gelirdi.

Papa V. Urben hemen teşebbüse geçerek Macaristan Kralı I. Layoş'u Türkler'le savaşa razı etti. 1342 yılında tahta çıkan I. Layoş, mutaassıp bir Katolik'ti. Bir taraftan bütün balkanlara hâkim büyük bir Macaristan kurmak emelini güdüyor, aynı zamanda da Balkan Ortadoks Hıristiyanlığını silmek ve burada yaşayanları Katolikleştirmek hülyasını besliyordu. Bunu bilen Ulah, Sırp ve Bulgar gibi Ortodoks milletler, ondan nefret ederlerdi. Ancak, bir zamandır aralarında birlik kurmuş bulunan Sırplar ve Bulgarlar, onun vasıtasiyle Türk ilerleyişini durduracaklarını umarak kendisiyle bir ittifak yapmayı kabul ettiler. Ulahya Prensi ile Bosna Kralı da bu ittifaka girince, tam bir Haçlı ordusu kurulmuş oldu. Bu ordunun yarısından fazlasını Sırp askerleri teşkil ediyordu. Yukarı Makedonya'da toplanan Haçlı ordusu, Edirne yönünde yola çıktı. Gaye, Türkler'i bu sefer Rumeli'den tamamen sürüp çıkarmaktı.

Murad Hüdavendigâr, bu sırada Bursa'da idi. Edirne'de bulunan Rumeli Beylerbeyisi Lala Şahin Paşa, durumu hemen kendisine bildirdi. Bir taraftan da Hacı İlbeyi'ni bir akıncı birliğinin başında olarak keşif amaciyle ileriye gönderdi.

Hacı İlbeyi yetiştiği zaman

mdir!

HAZIRLAYAN: MİTHAD SERTOĞLU

Haçlı ordusu Meriç nehrini aşmış bulunuyordu. Mevcudu elli binin üstündeydi. Meşhur zırhlı Macar suvarisi, cesur ve inatçı savaşçılar olan Sırp piyadeleri, usta Bulgar okçuları, Bosna Kralının oynak hafif suvarisi ve Ulahların hafif piyadesinden kurulu olan bu ordu, kendisine çok güveniyor ve maddî gücü kadar manevî gücü de üstün bulunuyordu. Ancak, stratejik bakımdan pek elverişsiz bir yer olan Edirne'nin batısında, Çermen civarında konmuştu. Üstelik, aşırı güvenç yüzünden gerekli emniyet düzenini de almamıştı.

Hacı İlbeyi, bu durumu görünce fırsattan faydalanarak bu işi orada bitirmeye karar verdi. Yanında gerçi sadece on bin kişilik bir kuvvet vardı, ancak bir baskınla bu meseleyi halledebilirdi. Bunun için de geceyi beklemeyi tercih etti. Güneş batarken Haçlılar zafer hülyalarına dalıp şarap kadehlerine sarıldılar ve meşâlelerin ışığında bol bol yeyip içtiler. Sonunda midelerini şarapla ve domuz etiyle iyice şişirip uykuya yattılar. Hacı İlbeyi, uykularının iyice derinleşmesi için gece yarısını bekledikten sonra kuvvetlerini üç kola ayırıp düşman ordusuna yavaş yavaş sokularak birden davul sesleri ve takbir sedalariyle yakın mesafeden hücuma geçti. Müthiş baskın, düşman ordusunu tamamiyle gafil avlamış ve birden dağıtmıştı.

Türk tarihçisi Neşrî diyor ki:

— Sarhoş kâfir neye uğradığını bilmeyip davranayım sandı; ancak Türk'ün kılıcını ve topuzunu ensesinde buldu. Ayağa kalkan düşüyor, kaçan vuruluyordu. Vücudundan ayrı düşmüş kelleler yerlerde yuvarlanmakta, kellesiz kalmış leşleri hâlâ debelenmekteydi. Sanki kıyamet, kâfirin başına konmuştu. Öyle bir hengâme idi ki, değme kimse canını kurtaramazdı.

Perişan bir hale uğrayıp can kaygısı ile artık kaçmaktan başka çare bulamayanlar ise, karanlıkta Meriç nehrine dökülüp boğuldular. Macar Kralı ve Haçlı ordusu başkumandanı Layoş, güçlükle kaçıp kurtulabilmiş, bir çok prensler ve namlı şövalyeler ise canlarından olmuşlardı.

1364 yılında geçen bu meydan savaşında çok sayıda Sırp askeri öldüğü için, olay «Sırp Sındığı» diye anılmıştır. Bu zafer, Türklerin Rumeli'de daha hızlı ve kolay ilerlemelerini sağlamıştır.

DEĞİRMENİN ESRARI

YAZAN: Hâdi BESLEYİCİ

15

GAZETELERİN, dergilerin gelmesi her ikisini de sevindirmişti. Aylâ aşağı koşarak Hamdi Usta'dan gazeteleri aldı. İki kardeş gelen gazeteleri okumaya koyuldular. Birden Aylâ'nın gözüne bir haber ilişti. Haberi okuyunca heyecanla titredi. Tren yolculuğu sırasında başlarına gelenleri yeniden hatırlamaya başladı. Haber gene kayıp çocuklarla ilgiliydi, şöyle diyordu: «Kayıp çocuk olaylarına her gün bir yenisi ekleniyor. Olayla ilgili sanılan adamın izini polis kaybetti.» Haber gazete sayfasının altına rastladığı için tamamı verilmemiş, bir not konulmuştu. «Olayla ilgili haberimiz ve resimler 7. sayfa 5. sütunda.»

Aylâ gazetenin sayfalarını heyecanla çevirdi.

Söz konusu sütunu bulunca heyecan ve şaşkınlıktan neredeyse bayılacaktı. Gazetede kaybolan 7 çocuk resmi ile polisin elinden kaçtığı bildirilen adamın resmi de vardı. Bu adam trendeki korkunç adamdan başkası değildi. Gazete Aylâ, Taner ve Erkut'tan da «Üç kardeşler» diye söz ediyor, adamı nasıl görevlilere bildirdiklerini de yazıyordu. Ne yazık ki adam polisi aldatmış, girdiği büyük bir mağazada izini kaybettirmeyi başarmıştı. Bunu okuyan Aylâ'nın gırtlağından feryada benzeyen bir ses yükseldi. Dergilere dalmış olan Taner ablasına baktı:

— «Ne var abla. Bir şey mi oldu?»

Aylâ yüzü sararmış bir halde gazeteye bakıyordu. Taner bundan bir şey anlayamadı. Elindeki dergiyi bırakıp ablasının baktığı gazeteye göz attı. Atması ile birlikte kekeleyerek:

— «A... A... Abla, bu ti... trendeki adam,» diyebildi.

Aylâ titrek bir sesle, «Evet o, ta kendisi.»

— «Yakalanmış mı?»

— «Hayır, kaçmış.»

— «Kaçmış mı?»

— «Daha doğrusu izini kaybettirmiş.»

Her iki kardeş de diğer gazeteleri bırakarak aynı haberi tekrar tekrar okudular. Taner korku ile:

— «Ya bu adam bizim peşimize düşerse?»

Aylâ, «Adam buralara gelmez.»

— «Gelemez ya, gelse bile bizim burada olduğumuzu nereden bilsin?»

— «Söylemiştik ya çiftliğe gidiyoruz diye.»

— «Evet ama, çiftliğin nerede olduğunu söylemedik. Sadece güneye gidiyoruz dedik.»

— «Haklısın ablacığım.»

Trende karar vermelerine rağmen bugüne dek amcalarına bu olaydan söz etmemişlerdi. Şimdi artık olayı anlatmanın sırası gelmişti. Bu düşünceyle geziye çıkan amcalarını beklemeye koyuldular. Öğle yemeği de yakın olduğuna göre neredeyse onlar da çıkıp gelirlerdi. Aylâ pencereden amcası ile ağabeysinin yolunu beklemeye koyuldu. En sonunda her ikisi de ağaçlıklı yolda göründüler. Gülerek eve doğru geliyorlardı.. Aylâ gazeteyi kaptığı gibi aşağıda onları karşılamaya çıktı.

Erkut elinde gazete ile kendilerine doğru koşarak gelen Aylâ'yı görünce gülümsedi. İçinden «Bizim hafiye kız gene bir polisiye oyun buldu» diye geçirdiği bir sırada Aylâ elinde katladığı gazeteyi kendisine uzatıyordu:

— «Şu resme iyice bir bak ağabey...» Erkut Aylâ'nın elinden gazeteyi aldı. Resme bakınca dudaklarından hayretle şu sözler döküldü:

— «Vay canına! Bu bizim trendeki adam.»

— «Evet resmin altını da oku.»

— «Kaybolan çocuklarla ilgili sanılan kimliği tesbit edilemeyen adam polise izini kaybettirdi. Resim daha önceden polis tarafından çekilmişti. Polis yukarıda resmi görülen adamı her yerde arıyor.»

Raşit Bey de şaşırmıştı:

— «Çocuklar siz nelerden söz ediyorsunuz böyle. Kim bu adam? Sizinle ne ilgisi var?» diye sordu.

Erkut, «Size bunu daha önceden anlatmadığımız için özür dileriz. Olay yeni yön kazandığına göre artık anlatabiliriz.»

— «Ne olayı? Söylediklerinizden hiç bir şey anlayamadım.»

Aylâ, «Amcacığım önce gazetedeki şu haberi okuyun, sonra da biz anlatalım,» dedi.

Raşit Bey Erkut'un kendisine uzattığı gazeteyi aldı:

— «Okuruz bakalım. Önce yukarı çıkalım. Zannederim öykünüz uzun olacak. Oturup öyle konuşalım olmaz mı?» dedi.

Çocuklar, «Olur amcacığım siz nasıl isterseniz.»

Birlikte yukarı çocukların odasına çıkan amca oturduğu yerde gazete haberini baştan sona dek okudu, sonra çocuklara döndü:

— «Gazetenin söz ettiği üç kardeş siz olmayasınız?»

(Devamı Var)

GARİP AMA GERÇEK

KARDAN ADAMIN EFSANESİ

1875 yılında, yılbaşından evvelki pazar günüydü. Rahip her zamanki pazar konuşmasını bu sefer kısa kesti. Dışarıda başlamak üzere olan kar fırtınası, köylülerin evlerine dönmesini zorlaştırabilirdi.

Hakikaten bir saat içinde Grindstone adası tarihin en korkunç fırtınasını yaşadı. Dört gün devam eden tipi herkesi evine kapamıştı. Dört duvar arasında canları sıkılan bir grup oğlan sahile inip araştırma yapmağa karar verdiler. Niyetleri odun ve kereste parçaları toplamaktı. Az sonra aradıklarını buldular. Kumsal, korkunç fırtınada parçalandığı anlaşılan talihsiz bir sandalın parçalarıyla doluydu. Ganimet arasında konserve et, içki fıçıları ve daha birçok yiyecek vardı.

Çocuklar taşıyabilecekleri kadar yiyeceği yüklenip evlerinin yolunu tuttular. Sahilden henüz ayrılmışlardı ki, gruptan birinin haykırmasıyla irkildiler. Arkalarına dönüp baktıklarında gördükleri manzara korkunçtu. Karanlığın içinden bir cisim ağır ağır adımlarla kendilerine yaklaşıyordu. Sanki sarhoş bir adam gibi bir o yana bir o yana sallanıyordu. Belki bir sarhoşa değil de kardan adama benzetmek daha yerindeydi. Muazzam vücudunun gecenin karanlığında yükselen silüeti uzaydan gelmiş bir devi andırıyordu.

Çocuklar derhal yüklerini fırlatıp köye doğru koşmaya başladılar. Büyüklerine gördüklerini anlattılar. Ertesi sabah gün ağarınca bir grup balıkçı kumsala gitti. Hava kararana kadar bütün kumsalı aradılar, fakat bir şey bulamadılar.

Rahip, «Sabah araştırmaya devam ederiz. Yanınıza silâhlarınızı alın. Belki kardan adam aslında fırtınaya yakalanıp karaya sürüklenmiş bir kutup ayısıdır,» dedi.

Gece yağan kar, izleri kapattığından, kardan adamı gördükleri yeri bulamıyorlardı. Öğleden sonra tam dönmeye karar vermişlerdi ki, Rahibin heyecan dolu sesini işittiler. Yerde iki ayak uzunluğunda, iki ayak genişliğinde izler vardı. Ayak izlerini takip edince, önlerine yere yıkılmış büyük bir heykeli andıran bir kardan adam çıktı.

Rahip kardan adamın baş ucuna eğilince dudaklarının kımıldadığını, «Peder - Peder» diye bir şeyler mırıldandığını duydu.

Rahip birden gerçeği kavramıştı. Üzerine yağan karların donmasıyla kardan adama dönen canlı bir insandı bu. «Derhal onu köye götürmeliyiz,» dedi.

Adamın ağırlığı iki misline çıktığından taşımak epey güç olmuştu. Bütün gece, donmuş adamın buzlarını eritmeye çalıştılar. Sabaha doğru adamcağız kendine geldi, başına gelenleri anlatmaya başladı.

Kalküta gemisinin ikinci kaptanıydı. Âniden fırtına kopunca gemi batmıştı. Tek kurtulan kendisiydi. Bir tahta parçasına tutunarak karaya çıkmayı başarmıştı.

AARGH! YEEE!

Tarzan

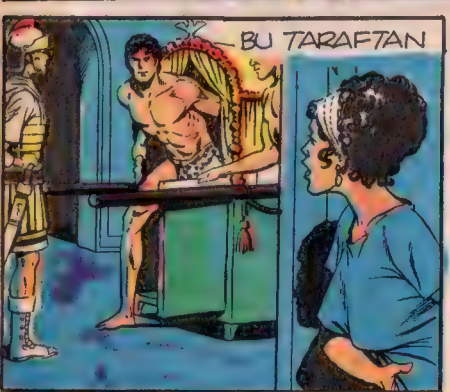

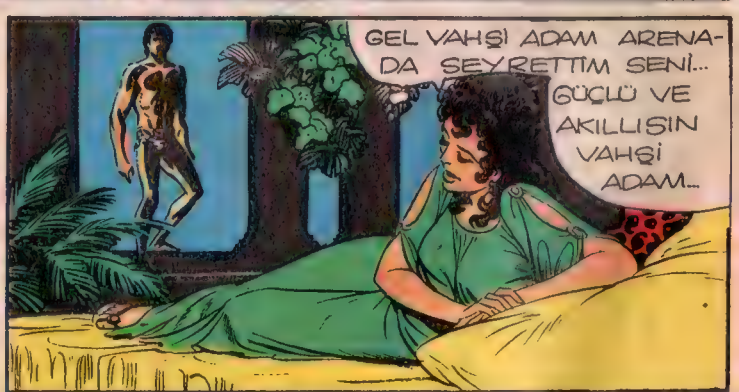

ÇOK GÜÇLÜ VE GÜZEL BİR DÖVÜŞ ÇIKARDIN... VE ÇOK EĞLENDİM.. GEL ŞARAP İÇİP DİNLENMEYİ HAKKETTİN YANIMA OTURSANA..
SİZİN EĞLENMENİZ İÇİN DEĞİL CANIMIZI KURTARMAK İÇİN BİZLER DÖVÜŞTÜK..
ÖNCE HOR GÖRÜLEN BİR TUTSAK SONRA YANIMDA OTURAN BİR KÖLE
HAYRET! ŞAŞIRMISA BENZEMİYORSUN!
ORMAN BUNU ÖĞRETİYOR BANA..
SEN VAHŞİYE BENZEMİYORSUN HİÇ! ASİL BİR İNSANSIN PAZULARINDA ÇOK KUVVETLİ...
PAZULARIMDA ORMANIN HEDİYESİ İMPARATORİÇEM..
OH!.. ÖYLE Mİ ORMAN SANA BAŞKA NE ÖĞRETTİ... GÜZEL BİR KADINA..
NASIL DAVRANACAĞINI DA BİLİYORMUSUN?

EĞER KADININ SİVRİ PENÇELERİ VARSA SAKINIRIM ONDAN.

BU TUZAĞI SEN Mİ HAZIRLADIN İMPARATORİÇEM...

CAPULATİ... NEDEN?.. NEDEN?!

NE HAKLA ÖZEL ODAMA İZİNSİZ GİREBİLİYORSUN! DEFOL BURADAN!

KISKANÇLIK DUYGULARI EN BARİZ ŞEKİLDE YÜZÜNDE GÖRÜLEN KOMUTAN...

BU VAHŞİ GELDİĞİNDEN BERİ BENİMLE İLGİLENMİYORSUN..

ONU KISKANIYOR MUSUN?

SANA DOKUNANI ÖLDÜRÜRÜM..

NÖBETÇİLER YAKALAYIN VAHŞİYİ...

NÖBETÇİLER!

SAVAŞÇILARIM SALDIRIN ŞU VAHŞİYE BİR DERS VERELİM HAYDİ ARSLANLARIM

TARZAN İÇİN YAPACAK TEK ŞEY KALMIŞTI O DA SALDIRAN ASKERLERLE DÖVÜŞMEK...

TUTUN ONU/ MIZRAKLARINIZI SAPLAYIN!...

ÖLDÜR ONU VAHŞİ ADAM.. SANA KRAL-LIK VE KENDİMİ VERİRİM ÖLDÜR ONU?

TARZAN ASKERLER ARA-SINDAN HIZLA ATLAYIP EMİR VEREN CAPULATİ'Yİ YERE SERDİ/

ASKERLERİNE SÖY-LE ÇEKİLSİNLER..

GE...GERİ ÇEKİ-LİN..

TARZAN ADAM ÖL-DÜRMEZ GÖZÜM NE KRALLIKTA NE DE SEN DE..

ŞİMDİ İKİNİZ BENİMLE GE-LECEK HAYA TINIZA KAR-ŞILIK ZİNDAN DAKİLER ÇIKACAK

DEVAMI VAR.

• KAHRAMAN ŞERİF KİNG

BAKIN!.. BİZE DOĞRU GELİYORLAR YAKALIYALIM ONLARI..

NASILSA BU HAYDUTLAR KIMILDANMIYORLAR?

NE YAPALIM KING?

YERLİLERİN KÖYÜNÜ BULUP ONLARI UYARMALIYIZ. DURUM ÇOK CİDDİ...

TAM O SIRADA...

AH KAFAM!

BU HÜCÜMDAN DANDY DE NASİBİNİ ALIR

DUR! ARKADAŞ DUR..

BOŞUNA! SENİ İNANDIRMAK ZOR!

OYSA Kİ ŞEFİ HIÇ DE ÖYLE DÜŞÜNMÜYORDU O SIRADA..
İLAÇLARA TEŞEKKÜR.. ALTIN MADENİNİN HARİTASI İŞTE BURADA SOLUK YÜZLÜ...
TAMAM YA!
BAŞARDIK..
KUTLUYALIM BUNU ÇOCUKLAR BOL VİSKİ VAR İÇELİM...
HEH..HEH BİR BEN İÇMEDİM.. UYUDULAR...
WHISKY
DAHA ÇOK UYURLAR ALTIN MADENİ BENİM OLACAK YALNIZ...
YALNIZ BENİM
BİR ŞEYMİ DEDİN ŞEF?
YOK BİR ŞEY SALAK.. KENDİ İŞİNE BAKSEN!
!?

YAKALAYIN ŞUNLARI ÜÇÜNÜDE SIKICA BAĞLAYIP GÖTÜRÜN!
KAFASI ÇALIŞAN BİR YERLİ İLE KONUŞMAM LÂZIM KENDİMİ BAĞLATMAMALIYIM.. EN İYİSİ.....
SIVIŞMAK.. EGERDO İLE DANDYYİ SONRA GELİP KURTARIRIM...
VE KING KAÇARAK...
¡BANG!
¡BANG!
¡BANG!
KİNG GÖZDEN KAYBOLDU...
ŞİMDİLİK İŞLER YOLUNDA...
BU SIRADA
DUYUYOR MUSUN?
BURALARDAN UZAKLAŞMAK ÇOK İYİ OLUR!
ŞEF.. ARKADAŞLAR HUZURSUZ... UZAKLAŞALIM BURADAN!
BURADAN UZAKLAŞMAK, ALTIN MADENİNİ UNUTMAK DEMEK.
KORKAK HERİFLER YERLİLERİ GÖRÜNCE ANLASIRIM ONLARLA HİÇ BİR YERE KIPIRDAMA YOK!
20

BİR ŞEHRİN ÇÖKÜŞÜ

ESKİ Yunanlılar zamanında insanlar dünyanın «Tanrı Atlas'ın» sırtında olduğuna inanıyorlardı. Atlas yorulunca yükünü bir omuzundan diğer omuzuna aktararak yeryüzünde depremlere sebep olurdu. Böylece doğa güçlerinin en kuvvetlisi olan volkanik eyleme Yunanlılar bir anlatım bulmuş oluyorlardı.

18 nisan 1906'da bir deprem Amerika'nın dokuzuncu büyük şehri San Francisko'yu ufak bir kum ve çimento yığını haline soktu. Bir sabah güneşin doğuşuyla başlayan hafif homurtu kısa bir zamanda sürekli dev bir kükreyişe dönüştü. Birkaç saniye sonra binalar yavaş yavaş yıkılmaya ve caddelere düşen duvarlar bomba gibi patlamaya başladı. Caddeler ve bulvarlar 3 metre eninde yarıklarla yırtılıyordu. Demiryolları parçalanıp, raylar havalarda uçuşuyordu. Bütün kent yerinden oynamıştı. Fakat bundan çok daha kötü bir felâket bekliyordu kenti. İlk hareket ana boruları patlatmıştı. Su tamamen kesilmiş ve kırılan havagazı boruları alev almıştı. Bu arada binalar yıkılmağa devam ediyorlardı. Körfezde depremin etkisiyle oluşan büyük bir dalga, limanı yerle bir etmişti.

Her felâketten bir takım kahramanlar doğar. Bu olayın en büyük kahramanı şüphesiz ki belediye reisi Eugene Schmitz idi. Duruma hemen hâkim olan reis, polise gerekli emirleri vererek panik ve yağmacılığı durdurdu ve yangına sebep olabilecek binaların uçurulabilmesi için dinamit getirttirdi. Yangının asıl büyük felâket olduğu artık apaçık meydanda idi ve zamana karşı büyük bir yarış başlamıştı.

Ertesi gün Pasifik Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Funston, Washington'a bir telgraf çekti: «San Francisko tamamen yıkıldı. Ne kadar çadır ve yiyecek gönderirseniz yine yetmeyecektir. 200.000 kişi evsiz kaldı.» Rakam abartılmış değildi. Binlerce kişi bir gece önce şehrin batısına doğru göç etmiş, oradan

yangının şehirlerini ev ev yok edişini seyrediyorlardı.

İkinci günün öğleden sonrası başarılı dinamitlemeler sayesinde yangın kontrol altına alınabilmişti. Bu arada bir depoda kalmış bir parça su da şehrin bir kısmını söndürmeğe yetti.

Her şeye rağmen yangın devam ediyordu. Ertesi gün akşama doğru sahilde çalışan yangın gemileri tarafından söndürülene kadar şehrin kuzey kesimini yavaş yavaş yok etmişti.

Felâketi seyredenler büyük sayıda bir insan kaybı olduğundan emindiler. New York Times gazetesinin muhabiri 5.000 kişinin öldüğünü bildiriyordu, resmî sayımlar ise bunun üstündeydi.

Hepsi Sizden

PLÂKASI DEĞİL KAHKAHASI

Polis otomobilin çarptığı adama:

— Nasıl, diye sordu, bari taksinin numarasını alabildiniz mi?

Kazazede:

— Hayır, fakat şoförün kahkahasını nerede olsa tanıyabilirim.

Ayhan Özonur, 824 I-C
Beşocak Ortaokulu
ADANA

BİLMECE

Hikmetullah Şehrinin
Bir tanesi
Yatar oğlunun karnında
Annesi.

İPEK KOZASI

Nihat Mehmetoğlu
Ziya Gökalp Mah. Artıklar Sok. No: 4
D. BAKIR

DOĞAN KARDEŞ

1970'ten 1975'e
Kafama işledim iyice
Geçti nice yıllar
Doğan Kardeş'le birlikte
Biriktirdim bunca sene
Özlemini çektim 1 hafta
boyunca yine
Alarak defteri kalemi elime
Yollandım dersaneme
Döndüm okuldan eve
Sarıldım Doğan Kardeş'e
Bir hafta daha yaptım özleş
Çok yaşa sen Doğan Kardeş.

M. Ömer İntepe

YAZISIZ

CANIM ANNEM

Annem, seni severim ben
Sen bana bir arkadaştın.

Sen bana bir yoldaştın,
Seni severim ben.

Hasta olduğum zaman,
Baş ucumda sen vardın,

Güzel annem canım annem
Seni severim ben.

Birgül Küçüközen
Topçular Dede Korkut İlkokulu 5/B No: 217

BU HAFTA DOĞAN KARDEŞLER BU HAFTA DOĞAN KARDEŞLER

Eşref Girgin
Fethiye 16.6.1963

Ayhan Çankaya
Sivas 20.6.1963

Harun Güngör
Karabük 21.6.1966

Aylin Özbay
Kadıköy 22.6.1966

Gülçin Gökdoğan
Konya 22.6.1964

Feray Bakırcı
Tekirdağ 23.6.1964

BİRAZ DA GÜLELİM

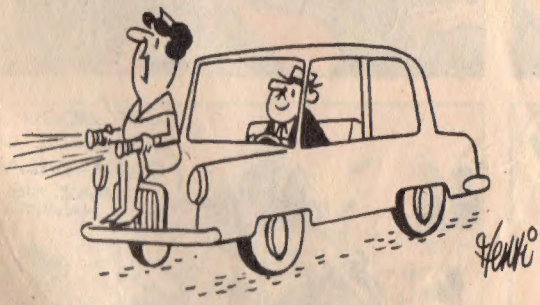

— «Artık şu arabanın farlarını tamir ettirsek iyi olacak zannediyorum.»

TÜRK SÖZLÜĞÜ: 13

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
16 HAZİRAN 1975
Sayı : 25 Sıra No. 1013
Yıl : 30 Cilt : 1

Sahibi :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. adına
KEMAL ERHAN

Yazı İşleri Müdürü
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon : 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL

ABONE ŞARTLARI

Yurt içi adi posta, yıllık: 80 TL. ★ Altı aylık: 40 TL. ★ Yurt dışı adi posta yıllık: 110 TL. ★ Altı aylık: 55 TL. ★ Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu Molla Fenari Sok. No. 1, İSTANBUL

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.
Tel. : 27 95 10
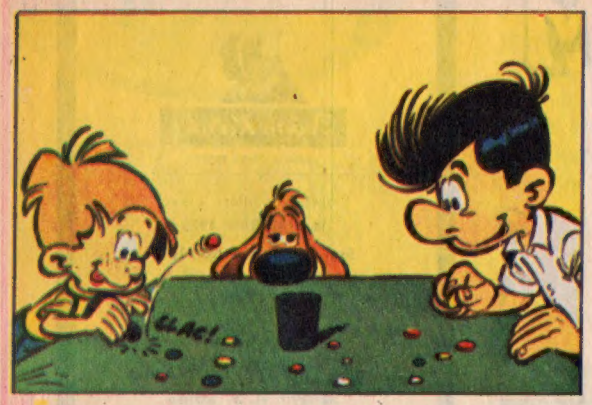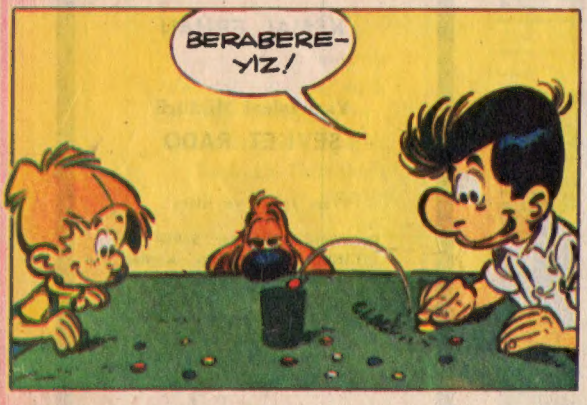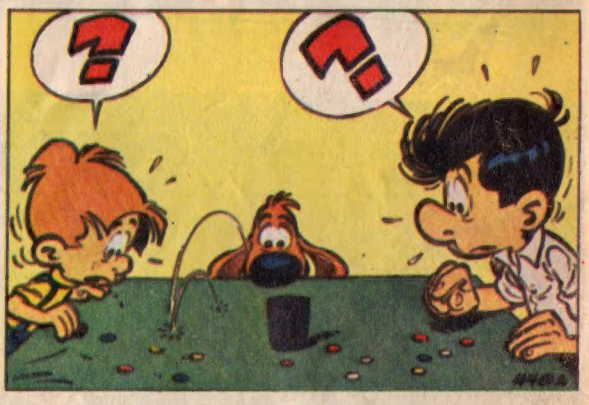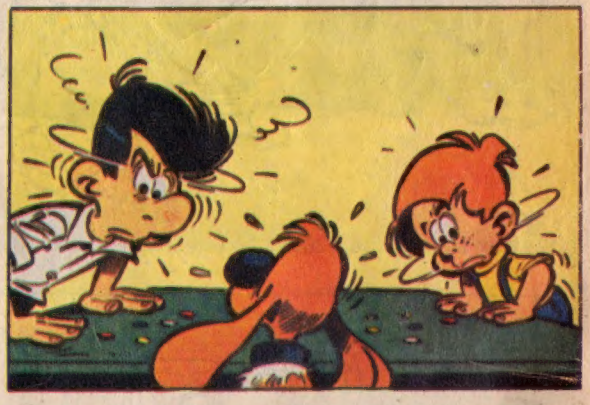
Cancan ile afacan